

τος τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, ἐνθ' τὸ ἄλλο μέρος, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς σκότος, πάσχει ἀπὸ τρομαρὸν φόβος.

Ἦτο ἀρχὴ γε ἐξ ἀρχῆς τῆς δημιουργίας τῆς Σελήνης ἡ κατάστασις αὕτη; δύναται νὰ ἐρωτησῇ τίς, ἢ ἔχεινε μετὰ ταῦτα; καὶ ποῖα ἡ αἰτία;

Οἱ ἀστρονόμοι, οἱ ὅποιοι διὰ τῶν παρατηρήσεων καὶ τῶν ἐρευνῶν των εὗρον πολλὰ μέχρι τοῦδε ἀγνωστά εἰς ἡμᾶς, μᾶς λέγουν, ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη δὲν ἦτο τοιαύτη ἐξ ἀρχῆς καὶ ὅτι αἰτία τούτου εἶναι ἡ Γῆ μας. ἥτις διὰ τῆς ἐλκτικῆς τῆς δυνάμεως μικρὸν κατὰ μικρὸν ἠνάγκασε τὴν δυστυχῆ δορυφόρον τῆς νὰ στρέφῃται ἀργότερα περὶ τὸν ἄξονά της, ἕως οὗ ἐπὶ τέλους κατάρθωσε νὰ τὴν κίχῃ νὰ στρέφῃται ἀπ᾽ ἑαυτὴν μόνον τοῦ γήινου ἔτους περὶ αὐτόν· διὰ τῆς ἐξαναγκάσεως δὲ ταύτης συμβαίνει ὥστε τὸ αὐτὸ μέρος τῆς Σελήνης νὰ ᾔται ἐστραμμένον πάντοτε πρὸς τὴν Γῆν. Ὁθεν ἡμεῖς δὲν βλέπομεν εἰμὴ αὐτὸ καὶ μόνον πάντοτε.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Σελήνη δὲν ἐσυγχώρησε τὴν Γῆν διὰ τὸ κακὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον τῆς ἐπροξένησε· καὶ αὕτη διὰ τῆς ἐλκτικῆς τῆς δυνάμεως ἀγωνίζεται νὰ ἀνταποδώσῃ εἰς τὸν προστάτην τῆς, τὴν Γῆν, τὰ αὐτά— Καὶ μολονότι ἐργάζεται τοῦτο βραδέως καὶ ἀργὰ πολλὰ, ὑπολογίζεται ὅμως, ὅτι θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἡ μικρὰ αὕτη ἐπιρροὴ τῆς Σελήνης θὰ ἀναγκάσῃ καὶ τὴν Γῆν νὰ στρέφῃται περὶ τὸν ἄξονά της τόσον ἀργά, ὥστε τὰ ἡμερονύκτιά της νὰ ᾔται μακρότατα, καὶ ἐπομένως νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ σκότους καὶ τοῦ φωτός καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν.

Ἡ Σελήνη ἔχει καὶ ἄλλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴν Γῆν διὰ τῆς ἐλκτικῆς τῆς δυνάμεως ἐπὶ τῶν ὁδῶν, συνεργεῖ δηλονότι πρὸς σχηματισμὸν τῶν παλιρροϊῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι τόσον χρήσιμοι εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ λοιπὰ ἔμψυχα ἐπὶ τῆς Γῆς ὄντα. (ἀκολουθεῖ)

ΕΥΧΗ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ.

Τὰ μάτιά μου διὰ παντός
Νὰ μοῦ τὰ κλείσῃ ὁ Θεός,
Ἄν πρόκῃται ποτὲ νὰ ἴδω
Ὅσα δὲν πρέπει νὰ ᾔδωθοῦν.

Τὰ ὦτά μου νὰ κωφαθοῦν,
Καὶ παντελῶς νὰ μὴν ἀκοῦν,
Ἄν βεβηλώσουν ποτ' αὐτὰ
Λόγοι καὶ ἔργα πονηρά.

Ἡ γλῶσσά μου δὲ νὰ κοπῇ,
Παντάπασι νὰ μὴ λαλῇ,
Ἐάν ἐξέλθῃ ἀπ' αὐτῆς
Λόγος ψευδῆς ἢ ἀσεβῆς.

Οὐδ' εἰς τὰ στήθη μου μωρὸς
Νὰ εἰσχωρήσῃ στοχασμός·
Ὅλος μου δὲ ὁ λογισμὸς
Νὰ ᾔται μόνος ὁ Θεός.

Ναί, Παντοδύναμε Θεέ,
Θὰ ἔχω πάντα ἐπὶ Σὲ
Καί' ὅλον τὸν ἑαυτὸν
Τὰ ὦτα καὶ τὸν ὀφθαλμόν.

Σὺ δὲ γενοῦ μοι ἀρωγός,
Σὺ ὁ καλὸς μου ὁδηγός
Εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς ἀρετῆς,
Ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ζωῆς.

Καθαρίσον μου τὴν ψυχὴν,
Ὅταν χιὼνα δὲ λευκὴν
Κατάστῃς ἐπὶ γῆς
Πρὸς ὅσων σου ἐν οὐρανοῖς.

ΒΡΑΧΜΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΣ

Εἰς τὴν γωνίαν μιᾶς ὁδοῦ.

Εἰς τὰς Ἰνδίας, καθὼς καὶ ἄλλοτε εἵπομεν, ἡ τάξις τῶν Βραχμάνων, ἡ ἱερέων, εἶναι ἡ πρώτη τάξις τῆς κοινωνίας, κατέχει δὲ τὴν αὐτὴν θέσιν εἰς τὴν Πολιτείαν καὶ τὴν Ἑκκλησίαν, τὴν ὁποίαν κατεῖχον οἱ